

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 24. oktober 2017

Sag 182/2017

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Michael Alstrup Kristensen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Roskilde den 6. marts 2017 og af Østre Landsrets 2. afdeling den 12. juni 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Vibeke Rønne, Oliver Talevski, Kurt Rasmussen og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T, med påstand om formildelse, således at han idømmes en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen.

Anbringender

T har anført navnlig, at det ved ændringen af straffelovens regler om samfundstjeneste ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 er forudsat, at der fortsat er et vist rum for betinget dom med vilkår om samfundstjeneste ved overtrædelse af straffelovens § 245, selv om udgangspunktet er ubetinget fængsel. Under særlige omstændigheder som i den foreliggende sag, der hører hjemme i den nederste del af anvendelsesområdet for grov vold efter straffelovens § 245, og hvor den tiltalte har særdeles gode personlige forhold, bør sagen derfor afgøres med betinget

dom med vilkår om samfundstjeneste. Det stemmer også med Højesterets praksis, jf. navnlig dommen UfR 2011.1322, hvor den tiltalte fik 60 dages fængsel betinget med vilkår om samfundstjeneste i en sammenlignelig sag. I sagen, der blev afgjort ved Højesterets dom UfR 2017.2170, var fængselsstraffen ubetinget, men der var også tale om vold af meget grovere karakter.

Efter karakteren af den udøvede vold og under hensyn til, at den forurettede efter optakten til voldsforholdet ikke var helt sagesløs, er straffen passende udmålt til 60 dages fængsel, og på dette punkt bør dommen derfor stadfæstes.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at det fremgår af forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015, at straffen for grov vold fortsat som udgangspunkt er ubetinget fængsel. Der skal således foreligge særlige omstændigheder, hvis straffen undtagelsesvis skal gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, jf. Højesterets domme UfR 2017.2170 og UfR 2011.1322.

I den konkrete sag foreligger ikke sådanne særlige omstændigheder, som efter en individuel vurdering kan begrunde, at straffen undtagelsesvis gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Ved vurderingen af grovheden og karakteren af den udøvede vold har det særlig vægt, at tiltalte, som var 51 år på gerningstidspunktet, slog forurettede flere gange i hovedet med en rundstok med en sådan kraft, at rundstokken knækkede. Det er også væsentligt, at tiltalte opsøgte forurettede med henblik på en konfrontation, og at der er tale om tilfældig konfliktvold foranlediget af en trafikal situation. Under disse omstændigheder kan det ikke føre til et andet resultat, at tiltalte er ustraffet og har gode personlige forhold, og at skaderne på forurettede var forholdsvis begrænsede.

Den udmålte straf på 60 dages fængsel bør endvidere skærpes under hensyn til karakteren og grovheden af volden og omstændighederne i øvrigt.

Sagen har været behandlet sammen med to andre sager med henblik på Højesterets stillingtagen til anvendelse af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i voldssager omfattet af straffelovens § 245.

Højesterets begrundelse og resultat

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, ved på en parkeringsplads at have tildelt A i hvert fald to hårde slag i hovedet med en rundstok af træ med en sådan kraft, at den knækkede, hvorved A blev påført en bule ved sit venstre øre og flere rifter. T var forinden kørt efter A over en længere strækning for at påtale dennes kørsel.

For Højesteret angår sagen alene strafudmålingen.

Af de grunde, landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at straffen er fastsat til fængsel i 60 dage, og at straffen ikke er gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.